

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit v vrst s Din 2, do 100 vrst s Din 2.50, od 100 do 300 vrst s Din 3, večjni inserati petit v vrst s Din 4. — Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 5.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c. telefon st. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon st. 65; podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon st. 190. — JESENICE: Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani st. 10.351.

Položaj Italijanov vse bolj kritičen

S spremnimi manevri so spravili Abesinci Italijane v popolno negotovost ter s prese netljivimi napadi dosegli uspehe, ki resno ogrožajo vso italijansko severno fronto

Pariz, 2. januarja. r. Posebni poročalec agencije Havas, ki se je za novo leto vrnil z letalom iz vzhodne Afrike, kjer je delj časa proučeval položaj tako na abesinskem, kakor na Italijanskem strani, je objavil sedaj zanimivi pregled o trenutnem stanju vojnih operacij med Italijo in Abesinijo. V svojem poročalu poudarja, da se je tukaj pred božičem položaj znatno spremenil v korist Abesincev. Že od začetka decembra se je moglo nasluti, da bo prišlo do važnih izprememb. Na to je kazal trdovrat molk Abesincev, ki o premenjanju svojih čet sploh niso izdajali nikakih poročil, pa tudi iz stereotipnih italijanskih komunikacij, v katerih je vsakodnevno poročal maršal Badoglio, da

»na fronti ni nič novega«.

V drugi polovici meseca decembra so Abesinci izdajali daječe komunikacije o koncentraciji svojih čet. Izkazalo pa se je, da so bili ti komunikaciji čisto navaden manevrir ter so bili edini namen, spraviti Italijane v zmoto. V teh komunikacijah se čete rasa Sejuma in rasa Kase sploh niso niti omenjale. Res je, da imajo Italijani na razpolago ogromno število letal, s katerimi so mogli podrobno kontroličiti krepanje abesinskih čet. Dostikrat so Italijani ugotovili, da jih Abesinci s svojimi komunikacijami

vlečjo za nos,

toda v zadnjih 14 dneh so italijanska letala docela odpovedala. Zanjan so si italijanski letali prizadevali, da bi ugotovili, kje so glavne abesinske čete, in kar je bilo za njih najvažnejše, v kakem pravcu korakajo, kje so zbirajo in kje nameravajo udarni. Italijanski letali so mnogokrat po celo ure letali nad ozemljem, kjer ni bilo niti enega Abesinka, a še vedkrat so prav nizko letali nad ozemljem, kjer je kar mnogo abesinskih čet, ki pa so bile takoj dobro skrite v grmovju in gozdovih, da Italijanski letali niso nikogar opazili in so svojim poveljnikiom javljali, da so

Abesinci enostavno izginili.

Abesinci so postali v zadnjih tednih mojstrji v skrivjanju pred sovražnimi letali. Abesinske čete korakajo samo ponoči, najraje v težu in viharju, ko italijanski letali sploh ne morejo v zrak, a podnevi se skrivajo, ali pa spremeno izkoristijo gozdove, globoke prerade in druga primernoma skrivajuča, kadar so varni pred izsledovanjem s strani italijanskih letal. Zaradi te spremembe taktike Abesincev je zavladala že od sredine decembra dalje

velika skrb v italijanskem generalnem štabu. Vedeli so, da Abesinci nekaj prizpravljajo, da zbirajo velike in močne oddelke vzdolž vse fronte, a nihče ni vedel, kdaj in kje bodo najprej udarili. Dočim je italijanski generalni štab koncentriral vso svojo pozornost na zaledje med Makalo in Dolom, ker so večkrat opazili velike abesinske kolone, so Abesinci koncentrirali svoje glavne moći na severu in pripravili udarce preko reke Taksaze zapadno od Tembleina v smeri proti Aksumu. Italijani o vsem tem niso imeli niti pojma in baš za božične praznike so Abesinci dočela neprizpravljano

navalil na Aksum.

Koder so bil Italijani najmanj prizpravljeni. Načrt Abesincev je bil jasen in dokaj enostaven ter ni v čast italijanskemu generalnemu štabu, da tega ni znal ugantiti: zaveti sveto mesto Aksum, če le mogoče na sam Božič, in potem udariti dalje proti vzhodu in tako odrezati vse italijanske čete južno od Adue do Makale. Načrt je bil odlično sestavljen, v izvedbi pa so bile storjene pogreške. Abesinci so ob enem frontalno napadli glavno italijansko linijo De beguna - Aksum in s tem predčasno opozorili na svojo namero. Italijani imajo tu dobro usnjene postojanke, docim so imeli

Abesinci samo hrabro srečo, odločno voljo in slabe puške. Za take frontalne napade pa je predvsem potrebno dobro topništvo, vrhu pa se se morajo smatrati tako utrjene postojanke že za male trdnjave in je treba postopati temu primumero z obklopljevanjem. Če bi bili Abesinci vse to upoštevali, ni nobenega dvojna, da danes ne bi imeli samo Aksum, marveč tudi že Aduo in Adigrat ter bi bil že moral poslednji Italijan zapustiti abesinsko ozemlje. Tako pa so Abesinci začeli v krajini ogenj italijanskih mitraljez in topov šini meli velike izgube. Bitke so bile silno ogorčene, hude so žrtve na obeh straneh, toda glavnega cilja Abesinci niso dosegli. Še le, ko je abesinski generalstab uvidel storjeno napako, jo je skušal poravnati ter je nagnil izvedel novo operacijo, ki je imela namen,

streli hrbitenico italijanske fronte.

Cilj te operacije je bil na eni strani zavzetje Addi Abbija v področju Tembleina, a na drugi strani mesta Agule. Ta operacija je bila mnogo bolje prizpravljena ter je v polni meri uspela. S padcem Addi Abbija so Italijani izgubili izredno važno postojanko in pravno trdnjavo, iz katere morejo sedaj Abesinci trajno ogrožati zvezko med Aduo in Makalo. S tem pa je postala tudi nevarnost

zadnjih 14 dneh so italijanska letala docela odpovedala. Zanjan so si italijanski letali prizadevali, da bi ugotovili, kje so glavne abesinske čete, in kar je bilo za njih najvažnejše, v kakem pravcu korakajo, kje so zbirajo in kje nameravajo udarni. Italijanski letali so mnogokrat po celo ure letali nad ozemljem, kjer ni bilo niti enega Abesinka, a še vedkrat so prav nizko letali nad ozemljem, kjer je kar mnogo abesinskih čet, ki pa so bile takoj dobro skrite v grmovju in gozdovih, da Italijanski letali niso nikogar opazili in so svojim poveljnikiom javljali, da so

Abesinci enostavno izginili.

Abesinci so postali v zadnjih tednih mojstrji v skrivjanju pred sovražnimi letali. Abesinske čete korakajo samo ponoči, najraje v težu in viharju, ko italijanski letali sploh ne morejo v zrak, a podnevi se skrivajo, ali pa spremeno izkoristijo gozdove, globoke prerade in druga primernoma skrivajuča, kadar so varni pred izsledovanjem s strani italijanskih letal. Zaradi te spremembe taktike Abesincev je zavladala že od sredine decembra dalje

velika skrb v italijanskem generalnem štabu. Vedeli so, da Abesinci nekaj prizpravljajo, da zbirajo velike in močne oddelke vzdolž vse fronte, a nihče ni vedel, kdaj in kje bodo najprej udarili. Dočim je italijanski generalni štab koncentriral vso svojo pozornost na zaledje med Makalo in Dolom, ker so večkrat opazili velike abesinske kolone, so Abesinci koncentrirali svoje glavne moći na severu in pripravili udarce preko reke Taksaze zapadno od Tembleina v smeri proti Aksumu. Italijani o vsem tem niso imeli niti pojma in baš za božične praznike so Abesinci dočela neprizpravljano

navalil na Aksum.

Koder so bil Italijani najmanj prizpravljeni. Načrt Abesincev je bil jasen in dokaj enostaven ter ni v čest italijanskemu generalnemu štabu, da tega ni znal ugantiti: zaveti sveto mesto Aksum, če le mogoče na sam Božič, in potem udariti dalje proti vzhodu in tako odrezati vse italijanske čete južno od Adue do Makale. Načrt je bil odlično sestavljen, v izvedbi pa so bile storjene pogreške. Abesinci so ob enem frontalno napadli glavno italijansko linijo De beguna - Aksum in s tem predčasno opozorili na svojo namero. Italijani imajo tu dobro usnjene postojanke, docim so imeli

Abesinci samo hrabro srečo, odločno voljo in slabe puške. Za take frontalne napade pa je predvsem potrebno dobro topništvo, vrhu pa se se morajo smatrati tako utrjene postojanke že za male trdnjave in je treba postopati temu primumero z obklopljevanjem. Če bi bili Abesinci vse to upoštevali, ni nobenega dvojna, da danes ne bi imeli samo Aksum, marveč tudi že Aduo in Adigrat ter bi bil že moral poslednji Italijan zapustiti abesinsko ozemlje. Tako pa so Abesinci začeli v krajini ogenj italijanskih mitraljez in topov šini meli velike izgube. Bitke so bile silno ogorčene, hude so žrtve na obeh straneh, toda glavnega cilja Abesinci niso dosegli. Še le, ko je abesinski generalstab uvidel storjeno napako, jo je skušal poravnati ter je nagnil izvedel novo operacijo, ki je imela namen,

streli hrbitenico italijanske fronte.

Cilj te operacije je bil na eni strani zavzetje Addi Abbija v področju Tembleina, a na drugi strani mesta Agule. Ta operacija je bila mnogo bolje prizpravljena ter je v polni meri uspela. S padcem Addi Abbija so Italijani izgubili izredno važno postojanko in pravno trdnjavo, iz katere morejo sedaj Abesinci trajno ogrožati zvezko med Aduo in Makalo. S tem pa je postala tudi nevarnost

zadnjih 14 dneh so italijanska letala docela odpovedala. Zanjan so si italijanski letali prizadevali, da bi ugotovili, kje so glavne abesinske čete, in kar je bilo za njih najvažnejše, v kakem pravcu korakajo, kje so zbirajo in kje nameravajo udarni. Italijanski letali so mnogokrat po celo ure letali nad ozemljem, kjer ni bilo niti enega Abesinka, a še vedkrat so prav nizko letali nad ozemljem, kjer je kar mnogo abesinskih čet, ki pa so bile takoj dobro skrite v grmovju in gozdovih, da Italijanski letali niso nikogar opazili in so svojim poveljnikiom javljali, da so

Abesinci enostavno izginili.

Abesinci so postali v zadnjih tednih mojstrji v skrivjanju pred sovražnimi letali. Abesinske čete korakajo samo ponoči, najraje v težu in viharju, ko italijanski letali sploh ne morejo v zrak, a podnevi se skrivajo, ali pa spremeno izkoristijo gozdove, globoke prerade in druga primernoma skrivajuča, kadar so varni pred izsledovanjem s strani italijanskih letal. Zaradi te spremembe taktike Abesincev je zavladala že od sredine decembra dalje

velika skrb v italijanskem generalnem štabu. Vedeli so, da Abesinci nekaj prizpravljajo, da zbirajo velike in močne oddelke vzdolž vse fronte, a nihče ni vedel, kdaj in kje bodo najprej udarili. Dočim je italijanski generalni štab koncentriral vso svojo pozornost na zaledje med Makalo in Dolom, ker so večkrat opazili velike abesinske kolone, so Abesinci koncentrirali svoje glavne moći na severu in pripravili udarce preko reke Taksaze zapadno od Tembleina v smeri proti Aksumu. Italijani o vsem tem niso imeli niti pojma in baš za božične praznike so Abesinci dočela neprizpravljano

navalil na Aksum.

Koder so bil Italijani najmanj prizpravljeni. Načrt Abesincev je bil jasen in dokaj enostaven ter ni v čest italijanskemu generalnemu štabu, da tega ni znal ugantiti: zaveti sveto mesto Aksum, če le mogoče na sam Božič, in potem udariti dalje proti vzhodu in tako odrezati vse italijanske čete južno od Adue do Makale. Načrt je bil odlično sestavljen, v izvedbi pa so bile storjene pogreške. Abesinci so ob enem frontalno napadli glavno italijansko linijo De beguna - Aksum in s tem predčasno opozorili na svojo namero. Italijani imajo tu dobro usnjene postojanke, docim so imeli

Abesinci samo hrabro srečo, odločno voljo in slabe puške. Za take frontalne napade pa je predvsem potrebno dobro topništvo, vrhu pa se se morajo smatrati tako utrjene postojanke že za male trdnjave in je treba postopati temu primumero z obklopljevanjem. Če bi bili Abesinci vse to upoštevali, ni nobenega dvojna, da danes ne bi imeli samo Aksum, marveč tudi že Aduo in Adigrat ter bi bil že moral poslednji Italijan zapustiti abesinsko ozemlje. Tako pa so Abesinci začeli v krajini ogenj italijanskih mitraljez in topov šini meli velike izgube. Bitke so bile silno ogorčene, hude so žrtve na obeh straneh, toda glavnega cilja Abesinci niso dosegli. Še le, ko je abesinski generalstab uvidel storjeno napako, jo je skušal poravnati ter je nagnil izvedel novo operacijo, ki je imela namen,

streli hrbitenico italijanske fronte.

Cilj te operacije je bil na eni strani zavzetje Addi Abbija v področju Tembleina, a na drugi strani mesta Agule. Ta operacija je bila mnogo bolje prizpravljena ter je v polni meri uspela. S padcem Addi Abbija so Italijani izgubili izredno važno postojanko in pravno trdnjavo, iz katere morejo sedaj Abesinci trajno ogrožati zvezko med Aduo in Makalo. S tem pa je postala tudi nevarnost

zadnjih 14 dneh so italijanska letala docela odpovedala. Zanjan so si italijanski letali prizadevali, da bi ugotovili, kje so glavne abesinske čete, in kar je bilo za njih najvažnejše, v kakem pravcu korakajo, kje so zbirajo in kje nameravajo udarni. Italijanski letali so mnogokrat po celo ure letali nad ozemljem, kjer ni bilo niti enega Abesinka, a še vedkrat so prav nizko letali nad ozemljem, kjer je kar mnogo abesinskih čet, ki pa so bile takoj dobro skrite v grmovju in gozdovih, da Italijanski letali niso nikogar opazili in so svojim poveljnikiom javljali, da so

Abesinci enostavno izginili.

Abesinci so postali v zadnjih tednih mojstrji v skrivjanju pred sovražnimi letali. Abesinske čete korakajo samo ponoči, najraje v težu in viharju, ko italijanski letali sploh ne morejo v zrak, a podnevi se skrivajo, ali pa spremeno izkoristijo gozdove, globoke prerade in druga primernoma skrivajuča, kadar so varni pred izsledovanjem s strani italijanskih letal. Zaradi te spremembe taktike Abesincev je zavladala že od sredine decembra dalje

velika skrb v italijanskem generalnem štabu. Vedeli so, da Abesinci nekaj prizpravljajo, da zbirajo velike in močne oddelke vzdolž vse fronte, a nihče ni vedel, kdaj in kje bodo najprej udarili. Dočim je italijanski generalni štab koncentriral vso svojo pozornost na zaledje med Makalo in Dolom, ker so večkrat opazili velike abesinske kolone, so Abesinci koncentrirali svoje glavne moći na severu in pripravili udarce preko reke Taksaze zapadno od Tembleina v smeri proti Aksumu. Italijani o vsem tem niso imeli niti pojma in baš za božične praznike so Abesinci dočela neprizpravljano

navalil na Aksum.

Koder so bil Italijani najmanj prizpravljeni. Načrt Abesincev je bil jasen in dokaj enostaven ter ni v čest italijanskemu generalnemu štabu, da tega ni znal ugantiti: zaveti sveto mesto Aksum, če le mogoče na sam Božič, in potem udariti dalje proti vzhodu in tako odrezati vse italijanske čete južno od Adue do Makale. Načrt je bil odlično sestavljen, v izvedbi pa so bile storjene pogreške. Abesinci so ob enem frontalno napadli glavno italijansko linijo De beguna - Aksum in s tem predčasno opozorili na svojo namero. Italijani imajo tu dobro usnjene postojanke, docim so imeli

Abesinci samo hrabro srečo, odločno voljo in slabe puške. Za take frontalne napade pa je predvsem potrebno dobro topništvo, vrhu pa se se morajo smatrati tako utrjene postojanke že za male trdnjave in je treba postopati temu primumero z obklopljevanjem. Če bi bili Abesinci vse to upoštevali, ni nobenega dvojna, da danes ne bi imeli samo Aksum, marveč tudi že Aduo in Adigrat ter bi bil že moral poslednji Italijan zapustiti abesinsko ozemlje. Tako pa so Abesinci začeli v krajini ogenj italijanskih mitraljez in topov šini meli velike izgube. Bitke so bile silno ogorčene, hude so žrtve na obeh straneh, toda glavnega cilja Abesinci niso dosegli. Še le, ko je abesinski generalstab uvidel storjeno napako, jo je skušal poravnati ter je nagnil izvedel novo operacijo, ki je imela namen,

streli hrbitenico italijanske fronte.

Cilj te operacije je

V novo leto v galošah in...

Novo leto se je začelo v znamenju prašička in mačka, v znamenju breznejnega optimizma

Ljubljana, 2. januarja.
S pomočjo raznih, več ali manj posebljivih stvarjev smo zagazili v blato in mokro novo leto. Ne moremo reči, da se nismo sledilo poslovili od starega leta, odnosno, da nismo priznali novega kakor se spodobi. Sladost je bilo toliko, da so še danes aktuelno predvsem kisice. In danes bi naj obujali kar, kar je prav tako v programu, kakor svečano prizakovanje novega leta v primerni ekstazi ali krilih.

Srečno se je torej začelo v znamenju domačih živali, prašička in mačka, v znamenju veseljenosti, navdušenja ter breznejnega optimizma. Nekateri so se pripravili na slovesen zaključek starega leta vse mesec ter prizakovali novo leto bolj navdušeno, kakor objavljeno 12. plato. Toliko silvestrovjanje je bilo napovedanih, kakor da od tega zavisi odrešenje tega sveta v novem letu. Se tem več jih je seveda bilo nenapovedanih. Lekali so bili zasedeni, kakor če bi v njih delili zlomilke. Toliko se že dolga leta na veseljalo na Silvestrovje kakor letos. Tega pa seveda ne omenjam zaradi tega, da bi hoteli ljudem kaj čitati, saj bi bili nepopisno užaljeni, češ, niti zadnji dan v letu ti ne privočijo, da si dobre volje! Nasprotno, vse to je treba napisati zato, ker se nepopisno radujemo sreče ljudi, ker jih blagrujemo, da so zadovoljni z malim in ker jih občudi, jemo, da ne obupajo danes, ko jih tako neusmiljeno trga maček.

Kdo bi se ne radoval ljudske sreče ob pogledu na naše ulice včeraj zjutraj?! Kdo bi se mogel otrestiti sentimentalosti ob pogledu na vse to, kar je bilo tako naravnovrstvovano nekemu božanstvu preko ust do stolnih meščanov? Blagor našim pomembcem, blagor vsem, ki so ostali kljub vsemu še revnodsni filozofi ob pogledu na grozno poplavlo in ob bučanjem vseh melodijskih sedmih nebes silvestrovskih noči! In blagor tega, ki nam ne puščajo galoše. Ker smo pa že pri teh litanijskih blagrov, blagor tudi našim slavnim zeljartjem, ki so še posebno dolžni nowolene sreče.

Krije nismo hoteli naščas omneniti, kajti zahorizem je govoriti o kriji ob slovenskih dneh, ko nihče ne verjam, v njo in ko niti ne same mislimi na stvari, ki nam grene življenje. Tudi to je že prešlo v tradicijo, da molčimo ob velikih dneh, kar nam je sicer na jeziku, ko počitno zavijamo oči v lju-

bezni do bližnjega. Človek vendar mora biti vsaj nekaj dni na leto samemu sebi najbližji, skrbeti mora za svoje notranje potrebe, ki jih res ni malo, kakor smo se lahko prepričali v znamenitih silvestrovski noči. Pozabili ne smemo, da se mora človek tudi postaviti podprtiti z optimizmom v teh težkih časih, da mora misliti na bodočnost. Kdo bi se torej čudil, da so se ljude tako intenzivno kreplali tik pred nastopom novega leta? Kdo bi jim oponašal že v lakoto, ko vendar tolkotrat slišimo in čitamo, kako je dandanes hudo na svetu ter da je toliko ljudi lačnih? Privočimo vsaj tem, ki so se mustili pred novim letom, da se do sitega najedro ter si privežejo dušo, plemenito dušo, ustvarjeno po božji podobi! Kratkoviden bi bil, kdor bi hotel danes čitati ljudem lahkoščnost in druge lepe lastnosti, ki jih dandanes najbolj oddlikujejo. Ljudje vendar morajo pozabiti krije in težave tega sveta vsaj ob takšnih lepih prilika in vprav greh bi bil, če bi prilike ne izrabili. Zato jih je treba se celo čestiliti, da so prilike tako krasno izrabili ter prekosili vsa pričakovanja. Čestiliti jih moramo, ker se tako tobro zavedajo, kaj so dolžni svojemu slovesu, tuškemu prometu in prebavilom. Klobuk deli pred tako značajnimi, krepostnimi ljudmi, ki so »kljub težkim časom« tako temeljiti ter se zavedajo svojih dolžnosti! Posnami smo na njej in vse drugo še radi rečemo, kar je pač treba reči ob tako slovenski prilikai.

Korak v novo leto je torej storjen in nič nas ne moti, da so večini klečala kolena, da je bila 12. ura in ko so pobrali s samim pujcem in ga ginjeni poljubovali. Saj puje lahko ponem v resnicni precejšnji kos sreče, zlasti, če ni preveč suh in če nima reditev. Danes gledamo na vsa ta dejstva dovolj odprti oči, saj smo se včeraj pošteno naspali ter prespali neščela novoročna voščila. Zaman je trikal dlinnik v sršenski oblike, brez uspeha so rotopale in tekelice s posodami kakor da jo potres, razočarani so pri legali kolporterji fiskana voščila k listom, smetja pa ni našel pred pragom niti smeti. Vseh drugih pa ne bomo naševali, saj jih je zastrenkoško število, ki nas imajo to dan tako radi ter nam žele voščili. Upamo, da nismo prenesli neponisne sreče, ki je bila včeraj tekoči poceni. Vse drugo bomo pa še lahko prespali skozi leto, saj je dovolj dolgo.

Na občinem zboru je bil za predsednika zvezet izvoljen dosedanja predsednik gozdarski ravnatelj g. Stiglic. Marljinjam sadjarjem so se na občinem zboru razdelile posebne diplome. Ugotovilo se je nadalje, da je bila podružnica deležna denarne in materialne podprtosti odločajočih faktorjev. Materialno so podprli podružnici: Sreski kmetijski edbor 1.000 Din, benska uprava v Ljubljani 1000 Din, Okrajska branilnica 800 Din, Mestna občina Kočevje 250 Din, Okoliška občina Kočevje 360 Din, Sklenilo se je, da bo podružnica zgradila modern sedovnjak, ki bo na zemljišču Dijaškega doma. Poredružnica pa bo, kakor doslej v vsakem pogledu skrbila za svoje člane, predvsem pri organizaciji sedovnjakov, pri izbiri vrst in pri prodaji sadja.

Silvestrovo Ljubljanskega Sokola

Ljubljana, 2. januarja.

Silvestrovo Ljubljanskega Sokola v televadnicu v Narodnem domu je privabilo tudi letos mnogobrojno občinstvo, članov in prijateljev društva, ki so hoteli zadnje ure pretekelga leta prebiti v veseli, načudni družbi, nova pa pozdraviti v najboljšem razpoloženju. Iz zanemivega sporeda so nekateri točke odpadle, druge so bile vstavljenе, tako, da je sledilo občinstvo vsem točkom z velikim zanimanjem. Predvsem so bili izbrani televadec na koncu na Šir in ročaji, vaje na krogih in parterne akrobatske vaje. Ne vem, kateri točki bi dal prednost, vse so bile na višini. Vajeni smo občudovati televader Ljubljanskega Sokola na orodju, njihovo eleganco, moč in prožnost, toda to pot so prekosili sami sebe. Zelo so pa bili prisenceni gledeči nad akrobatskimi vajami. Kar se vidi le v dobrih cirkusih, smo videli tukaj. »Leteli ljudje« bi jih lahko imenovali. Salo nazaj in naprej, iz stope, z zaletom, z odrivom somož ali jednonož, vse to jih je igrača. Občinstvo je gledalo z začudenjem na napredek slovenskih televadcev, se radovalo nad uspehi, ter ni štedilo z gremko pojavljati in priznanjem. Drugi v tem parku je vseživljenje v celoti posveteno priznanju.

Umrli v decembru.

V preteklem mesecu je umrlo v Celju 21 letni graničar Velimir Ivanović iz Belovacev pri Oplenec.

Češtanek upoštevajoči učinkovitost v Celju in okolice bo v soboto 4. t. m. popoldne v prostorih Nabavljalne zadruge drž. načelnicev v Celju.

Umrli v decembru.

V preteklem mesecu je umrlo v Celju 33 oseb in sicer 10 v mestu in 23 v javni bolnici.

Osobna vest.

V torek se je mudil v Celju povelnik orčništva divizijski general g. Jovan Naumović in inspiriral orčniško četo. Gosp. general je bil pred leti povelnik 39. p. v Celju in mu je ostaio Celje do takrat v najlepšem spominu.

in tekmovalk pri raznih tekmcih ter začil z željo, da bi društvo v bodočem bilo od zmage do zmage. — Kazalec je kazal polnoči; odbilo je, staro leto se je poslovišlo; na dvoje se je pretgrala sprejema stran velikanske ure na odru, iz nje pa skočilo na plan mlado leto — brhka televadkinja in vesla voščila vsem srečno novo leto!

Jazz glasbenega društva »Sloga« je marljivo sodeloval, zlasti pri plesnem delu. Ljubljanski Sokol je stopil krepak v novo leto na delo. Zdravo! Akrobat.

Izjava

Ljubljana, 1. januarja. Veleganjem gospod urendnik!

Nekateri hiperete se si v bogosavgedi takih vzrokov silno razburjajo nad senečno budostjo. »Prešentanti gradnje« niso nikaj prijetljivi opštite sploh, prenašam in zagovarjam jo, ker so nas na to prisiljili česti in film. Sem pa večji prisiljatelj pravčnosti in objektivnosti, ljubša mi je vzdružnost v hvali in previdnost v grajki kot pa pretiravanje v obe smeri.

Zato Vas prosim, g. urendnik, da po oni auditur et altera pars ugotovim, da je Miljčkerja glasba te operete takša, da bi se je moral izramovati nobeden izmed sodobnih veljakov od Lehárja pa do Abrahama. Libreto pa je tak, kot so po večini pri ostalih operetah, mogoče pa je še celo dostojnejši, ker se izsibra osladnih sentimentalnosti in spozlje erotike, ki je bilo občinstvo izredno zadovoljno. Toda v današnjih časih, ko je življenje enakega in srednjega človeka itak že samo na sebi dovoli kruto in težko, si ljudje začele tudi kaj veseljega, zabavnega. Za to pa so topot poskrbeli br. džaki, ki so vprizorili vesele igre »Studenten smoc«. Priznati je treba, da je izborna uspeha ter je treba igralcem dati vse priznjenje, saj se je publike res imenito zavabila. Da pa ne bi bilo preveč odmora, in ker občinstvo težko kaže predstavitev v Sokolskem domu bo pričetek januarja igranja komedije »Radio-tenor«. Seveda bo tudi silvestrovjanje, ki obeta obično pestrejo sporedne in zabave. Bratom in estražam, ki žrtvujejo svoj prosti čas kličemo še naprej po teji poti. Zdrav!

Konečno pa je vredno še omeniti, da je ta opereta doživelja v tej obliki svojo krsto predstavo v Novem času.

Zahvaljujoč Vam za ljubeznivost beležita z odličnim spôštovanjem.

M. Polič rav. opere.

Iz Celja

— Silvestrovo. Celjani so se zelo veseljo poslavljali od starega leta in vstopili v novo leto. Silvestrovjanje so bila na mnogih krajev. Načinljivi obiskan je bil Silvestrov feber Sokolskega društva v Celjskem domu. Po pestrem in zabavnem sporedu je društvenost starosta br. dr. Milko Hraščevč v temperamentnem govoru očrtil važnejše dogodek v preteklem letu in čestil vsem novo leto. Mojster br. Matija Benčan je pripravil učinkovito polnočno alegorijo. Po vsestranskem čestitovanju se je razvila pes.

— Sreski kmetijski odbor v Celju je imel v ponedeljek proračunsko sejo na sreskem načelstvu. V dosedanjem proračunu je bilo predvidenih 97.353.25 Din. dohodkov in prav toliko izdatkov. Parabili pa so samo 64.028.75 Din. Prebitek v znesku 35.000.25 Din je prenesen v novi proračun, ki izkazuje 94.298.75 Din dohodkov in prav toliko.

— Za časne sodnike pri okrožnem sodišču v Celju je pravosodni minister imenoval gg. Josipa Kramarja, drogerista v Celju, Franca Lukasa, trgovca v Celju in Karla Loibnerja, trgovca v Celju.

— V odboru Ljubljanskega društva v Celju, ki se je v smislu ljudskega zakona osnovalo, so bili na občinem zboru v soboto izvoljeni slednji ug.: predsednik direktor Fran Miravijk, podpredsednik ravnatelj Drago Kralj, tajnik ravnatelj Anton Zorko, blagajnik mestni računskega direktor Janko Wagner, gospodar v knjižničar ravnatelj Fran Cilenšek, odborniki dr. Jože Bauderk, Izač Cimprič, Fric Confidenti, Mirko Petiček, Anton Grajščelj, Franjo Kalan, Rihard Kraupner, Karol Pajk, inz. Ciril Rihter in dr. Stane Vrhovec; revizorja Josip Kostanjevček in Janko Sošter.

— V celjski bolnišnici je umrl v ponedeljek 21 letni graničar Velimir Ivanović iz Belovacev pri Oplenec.

— Češtanek upoštevajoči učinkovitost v Celju in okolice bo v soboto 4. t. m. popoldne v prostorih Nabavljalne zadruge drž. načelnicev v Celju.

— Umrli v decembru.

V preteklem mesecu je umrlo v Celju 33 oseb in sicer 10 v mestu in 23 v javni bolnici.

— Osobna vest.

V torek se je mudil v Celju povelnik orčništva divizijski general g. Jovan Naumović in inspiriral orčniško četo. Gosp. general je bil pred leti povelnik 39. p. v Celju in mu je ostaio Celje do takrat v najlepšem spominu.

Iz Trbovelli

— Silvestrovjanje. Pravohod iz starega, v novo leto je večina Trbovščanov preživel brez hrupnjevega veselja. V domovih posameznih društev je bilo sicer precej življeno, vendar je vsem priznati, da je v tem parku vseživljenje v celoti posveteno priznanju.

— Predvsem točke izbranih televadcev na koncu na Šir in ročaji, vaje na krogih in parterne akrobatske vaje. Ne vem, kateri točki bi dal prednost, vse so bile na višini. Vajeni smo občudovati televader Ljubljanskega Sokola na orodju, njihovo eleganco, moč in prožnost, toda to pot so prekosili sami sebe. Zelo so pa bili prisenceni gledeči nad akrobatskimi vajami. Kar se vidi le v dobrih cirkusih, smo videli tukaj. »Leteli ljudje« bi jih lahko imenovali. Salo nazaj in naprej, iz stope, z zaletom, z odrivom somož ali jednonož, vse to jih je igrača. Občinstvo je gledalo z začudenjem na napredok slovenskih televadcev, se radovalo nad uspehi, ter ni štedilo z gremko pojavljati in priznanjem. Drugi v tem parku je vseživljenje v celoti posveteno priznanju.

— Sport in drama. Sedaj, ko so splovali vse upi in nade naših smučarjev po Trbovščici in pokrivači tudi naša športna igrišča gosta blatna brozga, so se vrgli načini iznadljivi športniki na dramu, ki naj bi jim prazne športne blagajne vsaj nekoliko sanirala. Tako je športni klub Amater želel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti v burkah in komedijah s prijazenim igralskim talentom. Letos imajo načelniški burkni »španški muhac«, ki je že tokom lanskem zime vprizoril z izrednim uspehom nekaj dobro naštudiranih odškrsnih predstav. Amater je uspel zbrati v odselku izredno dobre odškrsne moči, ki se odlikujejo zlasti

Biografska drama „Moliere“

Velik uspeh ruskega avtorja Mihaila Bulgakova na našem odu

Ljubljana, 2. januarja.
Rusi stopajo na celo moderne drame! Kakor marširajo na celo opere, baleta, rezije in vsega, kar se tiče sodobnega gledališča. Celo na našem opernem repertoarju smo lahko opazili nenadkritljivo moč, izvirnost in lepoto ruske dramatske glasbe, v letošnjem dramskem sporedru pa sta Švarcino novo »Tuje detekti« in Bulgakova »Moliere« viska, ki ga že nekaj sonz ni dosegla nobena druga odrska literatura.

V Mihailu Bulgakovu, ki se je pojavil v ruski književnosti šele po koncu državljanske vojne, poročajo, da je kot ironičen romantičen najpomembnejši zastopnik ironične smeri v sodobni ruski literaturi. Tudi v njegovih dramah »Moliere« vladata romantska gledališča življenja, in kulturno političnih spletkarjev v svečenskih in viteških oblekah, zakrinkanilih kabalistov, poklicnih dvobojevalevcov in kvartetov. Deset let življenja Jeana Baptista Poquelin de Moliere, slavnega gledališčega pisatelja in ravnatelja ter glavnega igralca na odu Palais Royal v dobi kralja Ludvika XIV., obsega ta drama v štirih dejanjih (osmih stikah). Ko je Moliere na višku svoje sreče, se drama začne, a ko je po intrigah izgubil vse, ženo, kraljevsko milost, čast in človeško svobodo, umre na odu, in zastor se zgrne.

Jedro drama pa je: gorje pisatelju, ki piše resnico, ki bi bila in smesi sodobnika in njihove grehe! trikrat gorje avtorju, ki se zameri vladajoči družbi! Križ čezeni pa, če si je drznal žigosati cerkev in njene služabnike! Proti strahotni mačevalnosti katerekoli cerkve in katerikoli sveženjek, ki se čutijo ponižane in užaljene, ni rešitev in pred njimi padajo kronanci in geniji. Dokazi za to so v zgodovini vseh narodov in držav.

Vso grozo mačevalnosti je doživel, prestat in s smrtnjo poplačal tudi nesmrtni Moliere, avtor »Gizdavke«, »Žlahtnega meščana«, »Namišljenega bolnika« in drugih komedij, zlasti pa avtor »Tartuffa«, ki je hkrati vrhunec Moliereve umetnosti.

Borba cerkev na celu ji je pariski nadškof z močno organizirano, inkvizitorito Kabalo, proti Moliéru in njegovemu »Tartuffu«, je osrednje dejanje te drame. Kako spravi ta sveta velesila celo kralja Solnce na kolena, dasi si domisla Ludvik XIV., da je najmogočnejši vladar na svetu in je edino Bog v nebesih silnejši od njega, kako nadškof izpremeni kralja menceva v sovražnika Molierega, a svoje krvništvo na nadškof z zakrinkano Kabalo zaključi s triumfalno molitvijo: Lau damus Te, Domine, Rex eterna gloria... to so prizori strašne sile.

Glavno dejanje je temo povezano s stransko, usodno tragiko Molierevega zakona. Oženil se je z lepo velendarjeno, a lahkomiselnemu igralcu Armando Bejartovo. Prei je imel dvajsetletno intimno razmerje z Madeleine Bejartovo. Za svojo mlajšo sestro je Madeleine izdala Armando, a končno se izkaže, da je njeni hči in Moliere morda njen krvni oče. Prepozno zve Moliere, da je morda krvoskrutitelj, ker Armando je že nosna z njim. Ali nadškof

brat Zvestoba, člen Kabala.

Usodna drama, ki spominja človeka s svojo zakonsko tragiko na Edipa: tam sin z materjo, tu oče a hčerka, močna v akciji, znanjajih in besedilu, ostavlja silen včas in izizza mnogo iskrene hvale.

Fr. G.

Kaj vam prinaša leto 1936

Malo prorokovanja za vse, ki verjamejo, da je res, kar utegne biti, ali pa tudi ne

Blagor čitatev mora biti uređenštvo vsakega lista najbolj pri srcu. Zato je treba posebno na pragu novega leta mislit tudi na čitatele in jim dati na pot do prihodnjega Silvestrovega večera vsaj nekaj upanja in tolažbe, če jim že ni mogoče dati zagotovila, da jih čakajo boljši časi. Ob novem letu vsakega človeka najbolj zanima, kakšno bo, kaj prinaša nova vega, ali bo srečno in veselo ali pa bo še bolj obloženo s križi in težavami, kako je bilo staro. Stara navada je prorokovati dogodek v novem letu in taklik prorokovanje je vsakr leto več. Je pa končno vseeno, ali človek prorokovanju verjame ali ne, ali vzame napovedi bodočih dogodkov resno ali samo za šalo. Eno je gotovo, da bi bili vsi ljudje srečni, če bi videli vsaj za en dan naprej ali pa en meter v zemlji. Razni vedeevalci in proroki dele radi v svojih prorokovanjih ljudi po mesecih rojstva. Poskusimo torej prorokovati čitatejem, kaj jih čaka v letu 1936.

Lion Feuchtwagner: 119

Žid Süss

Roman

Vojvoda razjarjen in razočaran v svojem prtičovanju, je zakričal na mame-luka in glas mu je malone odpovedal od jeze: Kaj si znotre? Tako sodrgo spustiš k meni ponoči, danes ponoči? Pahn! ga je od sebe tako močno, da se je zamorec zavalil v kot. Tekac! — je zarul, — kje tekač?

Nismo sodrga, — je dejal eden izmed štirih mož samozavestno in sovražno. — Zastopniki deželnih stanov smo.

Karel Aleksander je planil nani, zgrabil je tega zavaljenega, okornega moža za ramo in ga stresel. Mar me hočete napasti? Ali me hočete umoriti? Krivoverci, Tuji in sopel je tako, da se je naga pevka v sosedni sobi vsa prestrašena skrila pod odoje in se prekrizala. — Toda zdaj je prišel vaš konec! — je krčal razjarjeni vojvoda. — Pustim vas vse žive zginiti, sodrga nemarna! Puntarji! Krivoverci, pi! Vržem vas v najtemnejši temnicu z vašimi enaistimi tovariši iz odbora vred.

To se ne bo zgodilo, gospod vojvoda. — je dejal eden izmed starcev s prijaznim, mirnim glasom. — To se sploh

ne bo zgodilo. In priklonil se je večkrat zapored. Stvar je ta, da z najmilostnejšim dovoljenjem Vaše Visokosti nocoj v Stuttgartu ničke ne bo areitiran. V mestu vkoraka tudi zelo malo bavarskih in würtzburških vojakov in polovica tistih, ki so že prišli z gesmom »Attempto« so z najmilostnejšim dovoljenjem Vaše Visokosti naši evangelički bratje. In navzic temu, da je gospod poveljnik Röder tu, je konjenički meščanski zbor pripravljen in bo branil mesto, pa naj se zgoditi kar-koli.

Süss sam bi ne bil znael pojasniti stvarne, jasneje in kraje, kako je prevrat v temeljni izdan in preprečen, nego je pojasnil ta suhlasti mož, ki je začel nastevati podrobnosti z mnogimi spošljivimi pokloni in prošnjami za dovoljenje. Ni pa prišel do konca in cilja svojega govora. Vojvoda je poslušal samo prve njegove stavke, potem je pa nastala v njem strašna izpremembra. Roka, ki je ne-prestano krepko stiskala zavaljenega, proletarcu podobnega moža, je naenkrat popustila, obraz mu je postal modrikasto rdeč, iz prsi se mu je izvijalo čudno boljstvo in živalsko hrojenje, usta so zmanjšala sapo in težki mož je naenkrat ležal na tleh krčevito in ostudo spăčega obraza. Ob pogledu nani je obšel meščane strah, da bo padla krivda na

nje. Grad je bil poln sovražnikov in malenk jih je spustil vani skrivaj skozi zadnjia vrata, ne da bi bil koga obvestil o njihovem prihodu. Bilo so se, da jih bodo trdo prijeli ali pa kar pobili. Zato so jo urno popihali in si globoko oddahnili, ko so našli v neurju in dežju svojo kočijo ter bi zopet na poti v Stuttgart, drhteč od miraza in razburjenja.

Karel Aleksander je ležal ta čas na tleh sam s Süssom in zamorecm. Raztrgal si je bil oblike na mogočnih s kocinami poraslih prsih prav do srajce. Naga ženska v sosednji sobi se je zvila pod odoje in poslušala divje živalsko hrojenje, ki mu je prihajalo iz prsi. Naenjati je moral vse sile, da se je oziral po sobi. Iz njegovih steklenih oči je odsevalo neizmerno sovražno vprašanje. Süss je stopil k njemu, rekoč: Da, gospod vojvoda!

Zid ni vedel, ali je hotel, da bi se od-

govor na nemo vojvodovo vprašanje

glasil tako. Vedel tudi ni, kakor je pričakoval, da bo vojvoda sprejel vest o izdaji in prekrižanju zasnovanega prevrata.

Ni se niti vprašal, ali je utrujenost po

plesu ali pa vzpodobujajoče zdravilo deloma krivo, da se je vojvoda zgrudil,

ali pa je zakrnijiv to on sam. Kako da ga

žene neka tajna sila je napravil vse tako,

kakor se je potem zgodilo. Po njegovih

zgodilih se je zgodilo, da je našel raz-

vetni vojvoda namesto pričakovanega sia-

z radostno vestjo to nesrečno nočno od-

poslanstvo. Prepričan je bil, da bo zade-

lo to nasprotnika naravnost v srce, da

bo to za vedno omajalo in uničilo njegov

razum in vse njegovo bitje. Če se je na

temu pridružil zdaj še zunanji poraz, mu

to nikakor ni bilo neprijetno, čeprav to

ni bil njegov namen.

Napel je vse sile, da je dvignil svoje

težko telo do naslanja. Dobro bi bilo,

če bi poklali očeta Gašperja, je dejal

Otmunu. Zamorec je ubogal verad in pu-

stil je Süssa samega z umirajočim.

Naga plesalka v sosedni sobi je kar

otromila od groze, ko je slišala, kako tih,

sikajoči v divji strasti do skrajnosti na-

peti glas ogovaria molčečega vojvoda.

Zgora se je nad strahotnim sovražva-

polnim zmagošlavjem, odmevajočim iz

tega strupenega, šepetajočega glasu.

Takole je govoril žid: Vojvoda! Grobi,

omejeni vojvoda! Glupi, topi Karel Ale-

ksander. Zdaj bi si rad zatisnil ušesa? Rad

bi odšel, da bi ne bilo treba poslušati

me? Rad bi molil, rad bi, da bi ti dal

spovednik odvezo in zadnjo popotnico?

Toda jaz tegu ne dovolim. Ne pustim te

umreti, dokler ti vsega ne povem. Kar

zavijaj oči, hropi iz polnih pljuč, toda

zavil totilec, leta 1913 lord, vrhovni sod-

nik in obenem član zbornice lordov. Popr

je bil od leta 1904 do 1913 poslanec za

mesto Reading, čigar ime je sprejet v

svoj plemiški naslov.

Med vojno je storil Angliji velike

usluge s svojim bogatim znanjem kot fi-

nančni strokovnjak. Bil je član angleško-francoske finančne komisije, pogajal se

je z Ameriko glede posojila in predlagal

je mnogo pametnih ukrepov glede finan-

ciranja vojne. Od leta 1921 do 1926 je bil

indijski podkralj, po povraku v Anglijo

je pa prevzel vodstvo novinskega koncer-

na »Daily Chronicle«. Zumanji minister je

bil v Macdonaldovi narodni vladi leta

1931. Istega leta se je očenil z bivšo taj-

nico Farnsudovo.

zvni totilec, leta 1913 lord, vrhovni sod-

nik in obenem član zbornice lordov. Popr

je bil od leta 1904 do 1913 poslanec za

mesto Reading, čigar ime je sprejet v

svoj plemiški naslov.

Med vojno je storil Angliji velike

usluge s svojim bogatim znanjem kot fi-

nančni strokovnjak. Bil je član angleško-francoske finančne komisije, pogajal se

je z Ameriko glede posojila in predlagal

je mnogo pametnih ukrepov glede finan-

ciranja vojne. Od leta 1921 do 1926 je bil

indijski podkralj, po povraku v Anglijo

je pa prevzel vodstvo novinskega koncer-

na »Daily Chronicle«. Zumanji minister je

bil v Macdonaldovi narodni vladi leta

1931. Istega leta se je očenil z bivšo taj-

nico Farnsudovo.

zvni totilec, leta 1913 lord, vrhovni sod-

nik in obenem član zbornice lordov. Popr

je bil od leta 1904 do 1913 poslanec za

mesto Reading, čigar ime je sprejet v

svoj plemiški naslov.

Med vo